

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU

P R E S U D A

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, u ime Republike Hrvatske, po sucu Dubravki Kuveždić u pravnoj stvari tužitelja VIBROBETON INŽENJERING d.o.o. u stečaju, Vinkovci, A. Stepinca 4, OIB 84245743968, koje zastupa punomoćnik Zdenko Krstić, odvjetnik u Osijeku protiv tuženika VIBROBETON d.d. u stečaju, Vinkovci, A. Stepinca 4, OIB 96639928244, koje zastupa punomoćnik Tihomir Zec, odvjetnik u Osijeku, radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, nakon zaključene glavne i javne rasprave održane u nazočnosti punomoćnika tužitelja, stečajnog upravitelja tuženika i punomoćnika tuženika, dana 22. listopada 2013. godine i objavljene presude u nazočnosti punomoćnika tužitelja i odvjetničkog vježbenika Nikole Sabljak kod punomoćnika tuženika Tihomira Zec, odv. u Osijeku, dana 8. studenoga 2013. godine,

p r e s u d i o j e

- I. Utvrđuje se da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi Ugovor o cesiji sklopljen između VIBROBETON INŽENJERING d.o.o. u stečaju kao cedenta i tuženika VIBROBETON d.d. u stečaju kao cesionara dana 2. kolovoza 2010. godine.
- II. Tuženik VIBROBETON d.d. u stečaju je dužan vratiti u stečajnu masu tužitelja VIBROBETON INŽENJERING d.o.o. u stečaju sve imovinske koristi koje je stekao temeljem Ugovora o cesiji od 2. kolovoza 2010. godine u iznosu od 3.057.265,52 kn, koje je naplatio od cesusa ADRIATICA DUNAV d.o.o. zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 1. siječnja 2011. godine po eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za 8 postotnih poena, kao i nadoknaditi parnični trošak u iznosu od 277.487,00 kn, sve u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe.
- III. Odbija se kao neosnovan dio tužbenog zahtjeva za povratom u stečajnu masu zakonskih zateznih kamata na iznos od 3.057.265,52 kn koje teku od 2. kolovoza 2010. do 1. siječnja 2011. godine.

Obrazloženje

Tužitelj tužbom i tijekom postupka tvrdi daje tuženik bio osnivač i jedini član tužitelja, te je bio u personalnoj i funkcionalnoj povezanosti kroz rukovodeća radna mjesta. Prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad tužiteljem je podnio tuženik, te je rješenjem ovoga suda St-

91/10 od 17. veljače 2011. godine otvoren stečajni postupak nad tužiteljem. Dana 2. kolovoza 2010. god. ADRIATICA DUNAV d.o.o. tuženik i tužitelj su zaključili Ugovor o cesiji kojim se tražbina tužitelja u ukupnom iznosu od 3.057.265,52 kn prenosi na tuženika. Na dan 3. prosinca 2010. godine u poslovnim knjigama tužitelja postoji potraživanje prema ADRIATICA DUNAV d.o.o., te tuženik tvrdi da je datum Ugovora o cesiji od 2. kolovoza 2010. godine fiktivan. Prije otvaranja stečajnog postupka žiro računa mu je bio dulje vrijeme blokiran, prestao je sa proizvodnjom i radnici nisu primali plaću. Tužitelj tvrdi da je Ugovor o cesiji pobojan, te da je tužitelj namjerno oštećen za iznos od 3.057.265,52 kn. Predlaže da sud donese presudu kojom se utvrđuje se da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi Ugovor o cesiji sklopljen između VIBROBETON INŽENJERING d.o.o. u stečaju kao cedenta i tuženika VIBROBETON d.d. u stečaju kao cesionara dana 2. kolovoza 2010. godine, te je tuženik VIBROBETON d.d. u stečaju dužan vratiti u stečajnu masu tužitelja VIBROBETON INŽENJERING d.o.o. u stečaju sve imovinske koristi koje je stekao temeljem Ugovora o cesiji od 2. kolovoza 2010. godine u iznosu od 3.057.265,52 kn, koje je naplatio od cesusa ADRIATICA DUNAV d.o.o. zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 2. kolovoza 2010. godine po eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za 8 postotnih poena, kao i nadoknaditi parnični trošak, sve u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe.

U odgovoru na tužbu tuženik se protivi tužbenom zahtjevu u cijelosti, te tvrdi da tužitelj nije dokazao postojanje općih pretpostavki za pobijanje iz članka 127. i 131. Stečajnog zakona. Smatra da nema namjere tuženika za oštećenjem vjerovnika. Navodi da je tužba nedopuštena temeljem odredbe članka 96. SZ-a, te je potrebno odbaciti, jer tužitelj potraživanje nije prijavio u stečajnom postupku tuženika, odnosno odbiti kao neosnovanu.

Tužitelj tijekom postupka tvrdi da u stečajnom postupku tuženika nije prijavio tražbinu, jer uopće nema status vjerovnika tuženika.

U cilju utvrđivanja činjenica radi donošenja odluke o osnovanosti tužbenog zahtjeva pročitane su međusobno zatvorene stavke od 13. travnja 2011. godine (list 3-4 spisa), kartica tužitelja za ADRIATICA DUNAV d.o.o. (list 5 spisa), obrazac BON2 za tužitelja na dan 30. listopada 2010. god., Ugovor o cesiji od 2. kolovoza 2010. god., zaključak ovoga suda St-91/10 od 17. siječnja 2012. god., rješenje ovoga suda St-199/11 od 4. studenoga 2011. god., prijava tražbine tuženika u stečajnom postupku tužitelja od 28. ožujka 2011. godine, rješenje ovoga suda St-91/10 od 25. listopada 2011. god., tužba radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine i rješenje ovoga suda broj P-1584/11 od 25. studenoga 2011. god., kartica tužitelja (list 44 spisa), podnesak tuženika o povlačenju tužbe, povijesni izvadak iz sudskog registra za tužitelja i povijesni izvadak iz sudskog registra za tuženika, prijedlog za pokretanje stečajnog postupka od 2. studenoga 2011. god., izvod iz otvorenih stavki na dan 30. listopada 2010. god., kartica tužitelja od 1. siječnja do 31. prosinca 2010. god. (list 72 spisa), podnesak ADRIATICA DUNAV d.o.o. (list 76-77 spisa), izvještaj o izvršenom popisu od 23. veljače 2011. god. (list 78-80 spisa), podnesak tužitelja od 21. srpnja 2011. god. sa povratnicom (list 81-83 spisa), saslušani su stečajna upraviteljica tužitelja Kata Rašić i stečajni upravitelj tuženika Duško Zec.

Tijekom postupka između stranaka nisu sporne slijedeće činjenice:

- da je po prijedlogu tuženika od 3. studenoga 2010. god. rješenjem ovoga suda St-91/10 od 17. veljače 2011. god. otvoren stečajni postupak nad tužiteljem VIBROBETON INŽENJERING d.o.o. Vinkovci,

- da je Ugovorom o cesiji od 2. kolovoza 2010. god. koji je zaključen između ADRIATICA DUNAV d.o.o. Vukovar kao cesusa, VIBROBETON INŽENJERING d.o.o. Vinkovci kao cedenta i VIBROBETON d.d. Vinkovci kao cesionara, cedent prenio svoje potraživanje koje ima od cesusa na cesionara na osnovu Ugovora broj 06/09 i Aneksa ugovora 06/09 naplate depozita po točno navedenim situacijama za ukupni iznos od 3.057.265,52 kn,
- da je rješenjem ovoga suda St-199/11 od 4. studenoga 2011. god. otvoren stečajni postupak na tuženikom VIBROBETON d.d. Vinkovci,
- da je tuženik u stečajnom postupku tužitelja prijavio tražbinu u iznosu od 3.817.630,84 kn, te da je rješenjem od 25. listopada 2011. god. tuženiku priznat iznos od 516.735,29 kn, a osporen iznos od 3.300.895,55 kn,
- da je tuženik podnio tužbu protiv, ovdje tužitelja, radi utvrđenja osnovanim osporene tražbine, koja je zaprimljen na ovom sudu pod brojem P-1584/11, ali je povuкао tužbu, jer nema tražbine, te je rješenjem ovoga suda P-1584/11 od 25. studenoga 2011. godine utvrđeno da je tužba povučena,
- da je tuženik osnivač i jedini član tužitelja, te da su osobe ovlaštene za zastupanje i kod tužitelja i kod tuženika jedne, te iste fizičke osobe.

Tijekom postupka je sporno da li je tužba u ovoj pravnoj stvari dopuštena, jer tuženik tvrdi da je tužitelj kao stečajni vjerovnik tražbinu trebao prijaviti u stečajnom postupku tuženika, a ne ustati s tužbom što je protivno odredbi članka 96. SZ-a.

Tijekom postupka je sporno da li je tužbeni zahtjev osnovan.

Polazeći od nespornih činjenica i to sadržaja Ugovora o cesiji od 2. kolovoza 2009. god. po kojem je tužitelj na tuženika prenio svoje potraživanje od ADRIATICA DUNAV d.o.o., te da je nad tuženikom kod ovoga suda otvoren stečajni postupak 4. studenoga 2011. godine sud zaključuje da u vrijeme otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom, nema tražbine tužitelja prema tuženiku, te tužitelj nema status stečajnog vjerovnika tuženika. Stoga su neosnovane tvrdnje tuženika da je tužitelj trebao prijaviti svoju tražbinu, a ne ustati s tužbom, odnosno neosnovan je prigovor tuženika o nedopuštenosti tužbe.

Budući je tužba u ovoj pravnoj stvari zaprimljena na sudu 20. veljače 2012. god., a stečajni postupak nad tužiteljem je otvoren kod ovoga suda 17. veljače 2011. godine, sud zaključuje da je tužba podnesena u roku iz odredbe članka 141. Stečajnog zakona (Narodne novine br. 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12, dalja SZ). Kako postoji odobrenje stečajnog suca za podnošenje tužbe od 17. siječnja 2012. godine, to je ostvarena i druga pretpostavka za podnošenje tužbe iz odredbe članka 141. stav 4. SZ-a.

Polazeći od nespornih činjenica da je tuženik podnio prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad tužiteljem dana 2. studenoga 2010. godine u kojem navodi da je tužitelj insolventan, što dokazuje BON-om 2 od 30. listopada 2010. god. po kojem postoje evidentirani nalozi za plaćanje, za čije izvršenje nema pokrića u iznosu od 20.497.448,41 kn, te da je žiro račun tužitelja blokiran u proteklih 6 mjeseci 125 dana, kao i od nespornih činjenica da je tuženik osnivač i jedini član tužitelja, te ima status bliske osobe u skladu s odredbom članka 136. stav 2. SZ-a, sud zaključuje da je u vrijeme zaključenja Ugovora o cesiji tužitelj bio nesposoban za plaćanje, a tuženik je znao za nesposobnost tužitelja za plaćanje. Kako je Ugovor o cesiji zaključen 2. kolovoza 2010. godine, sud zaključuje da je ista pravna radnja

poduzeta 3 mjeseca prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad tužiteljem, te su ispunjene pretpostavke za pobijanje iz odredbe članka 128. SZ-a.

Iz izvještaja o izvršenom popisu (list 78-80) je vidljivo da stečajna masa tužitelja nema materijalne imovine, nema novca na računu niti u blagajni, da postoje financijska potraživanja u iznosu od 11.228.243,71 kn, te da postoje nepodmirene obveze tužitelja u iznosu od 36.201.508,90 kn.

Kako je rješenjem ovoga suda St-91/10 od 25. listopada 2011. godine stečajnim vjerovnicima priznato ukupno tražbina u iznosu od 24.438.653,00 kn, sud zaključuje da se iz imovine tužitelja neće moći namiriti svi vjerovnici, te se Ugovorom o cesiji od 2.8.2010. godine oštećuju vjerovnici u skladu s odredbom članka 127. SZ-a.

Iz provedenih dokaza i to kartice tužitelja (list 72 spisa), rješenja o osporenoj tražbini tuženika u stečajnom postupku tužitelja St-91/10 od 25.10.2011. god., te činjenici da je tuženik povukao tužbu za utvrđenje osnovanim osporene tražbine u predmetu ovoga suda broj P-1584/11, te iskaza stečajne upraviteljice tužitelja Kate Rašić sud je utvrdio da tuženik u vrijeme zaključenja Ugovora o cesiji od 2. kolovoza 2010. nije imao tražbinu prema tužitelju koju je zatvorio Ugovorom o cesiji.

Iz iskaza stečajnog upravitelja tuženika Duška Zec, je vidljivo da je tuženik Ugovor o cesiji od 2. kolovoza 2010. godine proveo 31. prosinca 2010. godine, te novim Ugovorom o cesiji sporni iznos od 3.057.265,52 kn prenio na VIBROBETON d.o.o. Jastrebarsko.

Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno, svih dokaza zajedno kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je utvrdio da je u vrijeme zaključenja Ugovora o cesiji tužitelj bio nesposoban za plaćanje, a što je tuženik znao, te da je Ugovor o cesiji zaključen u roku 3 mjeseca prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad tužiteljem, sud zaključuje da se Ugovorom o cesiji oštećuju vjerovnici, jer je tužitelj svoju tražbinu prema ADRIATICA DUNAV d.o.o. prenio na tuženika, te se tuženik za istu namirio 31. prosinca 2010. godine.

Zbog svega navedenog sud je tužbeni zahtjev tužitelja ocijenio osnovanim, usvojio, te u skladu s odredbom članka 141. stav 5. SZ-a presudio kao u izreci.

Budući iz provedenih dokaza slijedi da je tuženik Ugovor o cesiji proveo 31. prosinca 2010. godine, sud je odbio dio tužbenog zahtjeva za povratom u stečajnu masu zakonskih zateznih kamata na iznos od 3.057.265,52 kn u razdoblju od 2. kolovoza 2010. do 1. siječnja 2011. godine, te je zbog toga presudio kao u izreci pod točkom III.

Budući tužitelj nije uspio u razmjerno neznatnom dijelu tužbenog zahtjeva, sud je odlučio da mu je tuženik dužan nadoknaditi parnični trošak u skladu s odredbom članka 154. stav 3. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13 dalje ZPP). Tužitelju su priznati parnični troškovi u ukupnom iznosu od 277.487,00 kn, koji se odnose na sastav tužbe po Tbr. 7. stav 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN br. 142/12, dalje OT) u iznosu od 30.057,00 kn, pristup na 4 ročišta u iznosu od po 30.057,00 kn po Tbr. 9. stav 1. OT, sastav 2 podneska u iznosu od po 30.057,00 kn po Tbr. 8. stav 1. OT + PDV 53.497,00 kn, te sudsku pristojbu na tužbu u iznosu od 5.000,00 kn po Tbr. 1. stav 1. Zakona o sudskim

pristojbama (Narodne novine br. 26/03, 125/11 i 112/12) i pristojbu na presudu u iznosu od 5.000,00 kn po Tbr. 2. stav 1. ZOSP. Ostali podnesci tužitelja su u skladu s odredbom članka 155. ZPP-a nepotrebni, jer je u istima ponavljao već ranije navode.

U Osijeku 8. studenoga 2013. godine

S U D A C :
Dubravka Kuveždić, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može nezadovoljna stranka uložiti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu *u roku od 8 dana* pismeno u 4 primjeraka putem ovoga suda.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik:
Darija Miličević